

Cumartesi

– Seferii · 29 Nisan 2017

Bugün cumartesi... Her zamankinden daha erken kalkılacak... Haftalık alış-veriş için Almanya'ya gidilecek. Bir alış-veriş için insan ülke mi değiştirmiş... Evet ... Çünkü Almanya bize yakın, Türk marketleri de var, tabii ki en önemlisi... daha ucuz.

Eskiden Almanya'ya alış-verişe gitmek bir gezi programı gibiydi. Sabahları istediğin saatte kalk, çünkü tatil... yayıla yayıla kahvaltını yap, kahveni iç. Sonra çocukları giydir, hazırlan Basel'e gezmeye git. O park senin bu mağza benim...Sonra "Hadi bir de Almanya yapalım." ...

Önce Almanya'nın en meşhur marketine uğra; ucuz ama kaliteli ürünleri ordan al, sonra Türk marketine git... "Selamün aleyküm"le yüreğin dolu dolu bir giriş yap, "Aleyküm selaaam, hoşgeldiniiz..." karşılığını al, yeter... Pahalıymış, frank'ın euro karşılığı daha azmış ne gam. Kendi dilimizde selamlaşıyoruz, şakalaşıyoruz, ayaküstü sohbet edebiliyoruz,hatta balık en iyi nasıl pişer, kuru fasülyeye hangi eti katarsak daha iyi olur, bu hafta misafir gelecek, paşabahçenin şişko çay bardağından bir kutu alalım, biraz Türk kahvesi, Türk lokumu... Aldığınız ürün ne olursa olsun, konuştuğunuz dil, bal oluyor birdenbire.

Almanca konuşmaya alışmış çocuklarımız bile araya Almancasını katmadan Türkçe konuşmaya başlıyor.

Bir Alman, belki Fransız ya da İsviçreli bazen gelip bir şey soruyor: "Bana yardım eder misiniz? Şu listedekileri alacağım, nerde bilmiyorum." , "Tabii ki bakalım neymiş... hmm...der Salat von Bulgur... Bulgur Salatası... bu ne yaa... hmm...". "Bilmiyor musunuz?.. Bana bütün Türkler bilir, demişlerdi...Siz Türk müsünüz?" ... "Tabii ki de biliriz, tabii ki de Türk'üm... " Listenin devamını okuyorum...tabii Almanca olarak..."Bulgur"... (Bulgurun Almancası da bulgur) "biber salçası, domates salçası, maydanoz, yeşil soğan, taze nane, marul, tuz-karabiber, limon suyu, zeytin yağı, nar ekşisi"... Kısır, kısır bu! Aa... Almanlar'a da kısırı sevdirmişiz, demek ki bir yerde yemiş, evde kendi de yapacak... Hemen diğer alış-verişe gelen kadınlarla birlikte bir kaç koldan koşturur, malzemeleri toplarız. Almancası iyi olanımız o an için yoksa, çocukları devreye sokar tarif ettiririz. Artık markette herkesin haberi olmuştur, kısır tarifimizden.. Kadın memnun, biz daha memnun bitiririz alış-verişi.

En büyük zevklerimizden biri de alış-verişten sonra, genelde marketle birlikte çalıştırılan, Döner Kebap, Piza Salonunda açılığımızı dindirmek olur. Yemekten sonra ikram edilen bir bardak demli çay da bize Türkiye'nin kokusunu getirir. Çocuklarımız bu çayın anlamını bizim gibi düşünmüyorlar ama olsun, en azından saygı duyuyorlar. Onların çocukluğu da burda geçti, bizim çocukluk anılarımız değerli de onlarınki değil mi? Onlar da "İss tee" içince mutlu oluyorlar, ne yapalım...

Bazen bir kağıt helvada, bazen kıvrım tatlıda, leblebi-çekirdek reyonunda, çikolatalı gofret veya kaymaklı bisküvitte çocukluğumu ararken onlara da " biz çocukken bakkaldan bunları alıyorduk, hadi siz de deneyin" diyorum. İsviçre, çikolatanın merkezi... ama hiç bir İsviçre çikolatası bana, onların yaşattığı zevki vermiyor. Dedemle nenemin bakkalının kokusunu, aldığımız her şeyi kardeş payı yaptığımız Nilgün'ü, Kezban'ı, Ayfer'i, Filin'i... hangi mor inek bana getirebilir ki...

Dediğim gibi bugün cumartesi... Bu defa cumartesi, tatil günü gibi serbest, gün içine yayılarak, geze geze geçirmiyoruz.Çünkü saat dokuzda açmak zorunda olduğumuz bir işyerimiz var. Erkenden kalkıp, hazırlanıp yola çıkıyoruz. Çocuklar geliyor mu-gelmiyor mu hiç sormuyoruz. Önce Almanya'nın o meşhur marketinin önünde bizim gibi "erkenci" diğer müşterilerle bekliyoruz. Kapı saat sekizde açılınca içeri giriyor, hızlıca alacaklarımızı alıp çıkıyoruz. Sonra yine Türk marketi... "Helal" etiketli, et ve et ürünleri, kuru fasulye, bulgur, mercimek, şehriye... yani Almanlar'ın bizden öğrendiği, İsviçreliler'in öğrenmemek için direndikleri Türk ürünleri... Türkiye'nin nerde, neyi meşhursa ordan gelen ürünler... Gemlik zeytini, Kastamonu sarımsağı, Çorum leblebisi, Karadeniz fındığı, Rize çayı, mevsimine göre; Mersin mandalinası, Aydın yemişi, İzmir üzümleri... daha neler neler... Bazen biri sorar, kulak misafiri olurum; "Ağbi bu kavun İran kavunu mu, Türk kavunu mu?.. veya...Mandalina İsrail mi, Türk mü?.. ya da...Haçan punlar hamsidur da İtalyan hamsisidur, en hakiki Türk hamsisi getirün daa..."

Kavunun, karpuzun, portakalın, mandalınanın, fındığın fıstığın, kahvenin, lokumun bile adı "Türk"tür. Milletın adı niye "Türkiyeli" olsun ki... Bu dayatma nedendir... "İsviç" diye bir millet yok, o yüzden onlara "İsviçreli" diyoruz. Ama "Türk" diye bir millet var, "Türkiyeli" dersek bütünün parçalara ayrılacağını bilmemiz gerekir.

Alış-verişimiz biter, hemen geri döneriz. Ben dükkanda, kahvaltı hazırlarken eşim aldıklarımızı eve götürür. O gelince de bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızla hep beraber kahvaltımızı yapar, haftanın en yoğun, en koşturmalı gününe böyle başlarız.